

strere disse Kommuner tilfredsstillende, hvis de ved Siden af skal opretholde deres private Erhverv, og jeg vilde anse det for uheldigt, om Ordningen blev en saadan, at de Folk, som paatog sig denne kommunale Gerning, muligvis maatte opgive eller se bort fra en Del af deres private Virksomhed. Det skulde ikke for de vedkommende være en Byrde i den Grad, at de ikke kunde drive deres ordinære Forretning ved Siden af. Jeg vil derfor udtale det Haab, at det Udvalg, som nu igen nedsættes i denne Sag, maa kunne naa frem til at faa de nævnte Ændringsforslag saaledes sammenarbejdet med det foreliggende Forslag, at det kan samle os alle, saaledes at denne Sag kan føres frem i Enighed. Men jeg vil tilføje, at hvis dette ikke skulde lykkes i indeværende Samling, vil jeg, selv om Sagen har været behandlet nok saa ofte, anse det for heldigst, at den ikke føres igennem, thi vi har ikke i disse alvorlige Tider Raad til at skabe mere Strid og Splid indenfor vort Folk. Kan vi ikke enes om Sagen, vil det heldigste efter min Mening være, at den hviler, indtil der kommer Fred og bedre Tider for vort Land.

Trier: Hvis jeg ikke hørte fejl, oplyste en æret foregaaende Taler, at dette Lovforslag nu var forelagt i alt 13 Gange. Det er derfor ikke meget sandsynligt, at der vil være meget at forhandle om ved denne første Behandling, og jeg skal altsaa ikke komme ind paa Enkeltheder. Det forekommer mig imidlertid, at Rigsdagen i dette Tilfælde ikke paa nogen smukkere Maade kunde modarbejde herskende Overtro end netop ved denne Gang at faa Lovforslaget ført igennem Rigsdagen, saa meget mere som det jo denne Gang maa styrkes ved de Tilslutninger, som det udefra har faaet gennem Dansk Købstadforenings Udtalelser og andet. Den Udtalelse, om hvilken den ærede foregaaende Taler mente, at den ikke ubetinget tilraader Lovforslagets Vedtagelse, nemlig den Udtalelse, som gik ud paa, at man opfordrede Regeringen til at fremsætte dette Lovforslag, maa dog naturligst opfattes saaledes, at man ønskede det Lovforslag vedtaget, som man opfordrede Regeringen til at fremsætte. Det vilde være ganske bagvendt at fremsætte en saadan Opfordring, naar man ikke vilde lade sine Ord betyde, at man gerne saa gennemført det, man opfordrede til at fremsætte. Der er altsaa i Aar yderligere Betingelser for Muligheden af at komme til et heldigt Resultat, og

jeg skal derfor ligesom andre anbefale, at Lovforslaget hurtigt gaar i Udvalg, og at dette Udvalg arbejder med det for Øje netop i Aar at faa Sagen gennemført.

Poul Rasmusen: Jeg vil kun bemærke til den sidste ærede Taler, at det kan jo være godt nok at ville modarbejde Overtro, men hvis man gennemfører dette Lovforslag nu, da det foreligger for 13de Gang, og det, hvad adskillige tror, vil vise sig at være til stor Skade, vil man jo derved ikke modarbejde, men tværtimod styrke Overtroen.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) var i Tvivl om, hvorledes Købstadforeningens Skrivelse skulde forstaaes, og mente, at Indenrigsministeriet ikke havde forstaaet den ganske rigtigt. Jeg kan dog ikke tænke mig andet, end at naar Indenrigsministeriet tilstiller Købstadforeningen tre Sæt Ændringsforslag, som Medlemmer af Landstinget har stillet, og Købstadforeningen derefter siger, at den ikke kan tiltræde noget af de fremsatte Ændringsforslag, men opfordrer Ministeren til atter i Aar at forelægge det gamle Forslag, maa Meningen være, at man nu opfordrer Landstingets Medlemmer til ikke mere at fordybe sig i de Planer, som har været fremme de sidste Aar, og Indenrigsministeriet til at holde fast ved det Forslag, som har foreligget 12 eller 13 Gange. Det ærede Medlem mente, at denne Sag ikke burde gennemføres, medmindre fuld Enighed kunde tilvejebringes. Det er selvfølgelig meget ønskeligt, at fuld Enighed kan tilvejebringes, men naar Forholdene har udviklet sig saaledes, at i Købstadforeningens Repræsentantskab 20 Medlemmer stemmer for dette Forslag væsentlig uforandret, og kun 8 udtaler sig derimod, og naar det endvidere er givet, at der ikke er Parti-uoverensstemmelser mere om selve Principet, hvorom der foreligger mange Vidnesbyrd, saa tror jeg, at Enigheden er naaet saa langt frem, som det maa siges at være nødvendigt, for at Sagen kan fremmes ogsaa i lidt vanskelige Tider. Thi det vil jo altid være saaledes, at der overfor en Sag som denne, der bryder med gammel Tradition, vil være nogle, der nær Ængstelse og ikke lader sig overbevise, før Prøven er gjort.

Til det ærede Medlem fra Hovedstaden (Poul Rasmusen), som var ængstelig for at sætte Overtroen paa en Prøve — hvis det er rigtigt, at det er trettende Gang,